

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัย เรียงตามลำดับดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบความตรงในการประมาณค่า
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงในการประมาณค่า
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบลักษณะความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า

โดยในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละรายการ จะปรากฏสัญลักษณ์ หรือคำย่อที่ใช้ทั่วไป ดังต่อไปนี้

\bar{X}		หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)
S.D		หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n		หมายถึง	จำนวนตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล หรือผู้ประเมิน
BARS		หมายถึง	มาตรประมาณค่าเชิงพฤติกรรม (Behaviorally-Anchored Rating Scales)
GRS		หมายถึง	มาตรประมาณค่าแบบกราฟิก (Graphic Rating Scales)

** $p < .01$

หรือ

* $p < .05$

..... หมายถึง ในการทดสอบความแตกต่างในประชากรในครั้งนั้น ๆ ได้พบความแตกต่าง หรือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ .05 ตามลำดับ

ในการทดสอบความแตกต่างของผลการประเมิน ระหว่างเงื่อนไขการใช้มาตรวัดต่าง
รูปแบบกัน ด้วย The Wilcoxon Signed Ranks Test

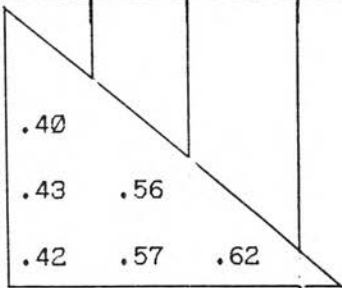
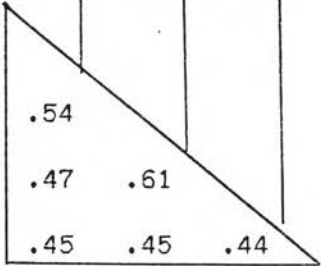
N		หมายถึง	จำนวนคู่ของรายการเปรียบเทียบ
T^+		หมายถึง	ผลรวมของลำดับที่ (Ranks) ที่ปรากฏค่าบวก ซึ่งเกิดขึ้นใน กรณีที่ค่าสังเกตภายใต้เงื่อนไขหลักมีค่ามากกว่าค่าสังเกตภายใต้ อีกเงื่อนไขหนึ่ง
μ_{T^+}		หมายถึง	ค่าเฉลี่ยที่คาดหวังของลำดับที่มีเครื่องหมายบวก คำนวณโดยสูตร
			$\mu_{T^+} = \frac{N(N+1)}{4}$
σ_{T^+}		หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการเกิดลำดับที่มี เครื่องหมายบวก คำนวณโดยสูตร
			$\sigma_{T^+}^2 = \frac{N(N+1)(2N+1)}{24}$
z		หมายถึง	ค่าจำนวน Z โดยสูตร $z = \frac{T^+ - \mu_{T^+}}{\sigma_{T^+}}$

สัญลักษณ์อื่นใดที่นอกเหนือจากนี้ ได้อธิบายไว้แล้วในขณะนำเสนอข้อมูลแต่ละตอน
ต่อไปนี้เป็นรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยแต่ละรายการ

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบความตรงในการประมาณค่า

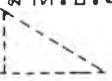
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ประกอบด้วย (1) ผลการวิเคราะห์เมตริกซ์สหสัมพันธ์
แบบ Multitrait - Multimethod ตามหลักการของ Campbell และ Fiske (1959)
เพื่อตรวจสอบ Convergent & Discriminant Validity ของมาตรประมาณค่าทั้งสอง
รูปแบบ ปรากฏดังตารางที่ 5-6 และ (2) ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลการประเมินพฤติกรรม
ตนเองของครูกลุ่มที่ปฏิบัติงานเป็นระบบ กับกลุ่มที่ปฏิบัติงานยังไม่เป็นระบบ และการเปรียบเทียบ
น้ำหนักเชิงจำแนกความแตกต่างของกลุ่ม ระหว่าง กรณีประเมินโดยใช้มาตรประมาณค่าเชิงพฤติกรรม กับ
แบบกราฟิก เพื่อตรวจสอบความตรงของมาตรประมาณค่าในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มครู
ที่ปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพต่างกัน ปรากฏผลดังตารางที่ 7-9

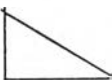
ตารางที่ 5 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างกันของรายการพฤติกรรม 4 ด้าน ภายใต้การใช้มาตรวัด 2 รูปแบบ เป็นเครื่องมือประเมิน (สถานการณ์การประเมินตนเองของครูผู้สอน)

		มาตร ประเมินค่าเชิงพฤติกรรม				มาตรประเมินค่าแบบกราฟิก					
		1	2	3	4	1	2	3	4		
มาตร เชิงพฤติกรรม	1										
	2									.40	
	3									.43	.56
	4									.42	.57
มาตรแบบกราฟิก	1	.29**	.16	.11	.07						
	2	.22	.45**	.28	.37						
	3	.27	.46	.33**	.32						
	4	.21	.23	.30	.37						

หมายเหตุ 1. n = 84 คน **p<.01

2. ตัวเลขที่มีวงกลมล้อมรอบ คือ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินโดยมาตรประเมินค่าต่างรูปแบบที่มุ่งประเมินพฤติกรรมด้านเดียวกัน

3. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินพฤติกรรมต่างด้านด้วยมาตรประเมินค่าต่างรูปแบบ

4. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินพฤติกรรมต่างด้านด้วยมาตรประเมินค่ารูปแบบเดียวกัน

จากตารางที่ 5 ในสถานการณ์การประเมินพฤติกรรมตนเองของครูผู้สอนพบว่า

(1) ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินโดยมาตรประมาณค่าต่างรูปแบบที่มุ่งประเมินพฤติกรรมด้านเดียวกัน หรือค่าสหสัมพันธ์ในแนวทแยงที่มีวงกลมล้อมรอบมีค่าสูง แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้ง 4 รายการพฤติกรรม ซึ่งแสดงถึงการเกิด Convergent Validity ของมาตรประมาณค่าทั้งสองรูปแบบ (2) เมื่อเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์ในแนวทแยงกับค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินพฤติกรรมที่แตกต่างกันด้วยมาตรประมาณค่าต่างรูปแบบ (Heterodimensional-Heteromethod Correlations) โดยค่าสหสัมพันธ์ในแนวทแยง 1 ค่า ได้ถูกเปรียบเทียบกับค่าอื่น 6 ค่า ปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์ในแนวทแยงมีค่ามากกว่าจำนวน 22 ใน 24 คู่เปรียบเทียบ ซึ่งแสดงถึงการเกิด Discriminant Validity ระหว่างพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ที่มุ่งประเมิน (3) เมื่อเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์ในแนวทแยงกับสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินพฤติกรรมต่างด้านด้วยมาตรประมาณค่ารูปแบบเดียวกัน (Heterodimensional-Monomethod Correlation) โดยค่าสหสัมพันธ์ในแนวทแยง 1 ค่า ได้ถูกเปรียบเทียบกับค่าในแนวแถวหรือสดมภ์ที่สมนัยกัน จำนวน 3 ค่า ปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์ในแนวทแยงมีค่ามากกว่าเพียง 1 ใน 12 คู่เปรียบเทียบ ทั้งกรณีใช้มาตรประมาณค่าเชิงพฤติกรรมเป็นเครื่องมือประเมินและกรณีใช้มาตรประมาณค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือประเมิน ซึ่งแสดงถึงการขาดความตรงเชิงจำแนกความแตกต่างระหว่างตัวแปรภายใต้การใช้มาตรประมาณค่าแต่ละรูปแบบ หรือผลการประเมินพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ไม่เป็นอิสระจากกัน และ (4) เมื่อเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินพฤติกรรมต่างด้านด้วยมาตรประมาณค่ารูปแบบเดียวกัน (Heterodimension-Monomethod Correlation) ระหว่างกรณีใช้มาตรประมาณค่าเชิงพฤติกรรมเป็นเครื่องมือประเมินกับกรณีใช้มาตรประมาณค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือประเมิน โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่พฤติกรรมจำนวน 6 คู่เปรียบเทียบ ปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์ภายใต้การใช้มาตรประมาณค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือประเมินให้ค่าสหสัมพันธ์สูงกว่าจำนวน 4 ใน 6 คู่เปรียบเทียบ ซึ่งจากการทดสอบด้วย The Wilcoxon Signed Ranks Test ไม่พบความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปได้ว่า กรณีใช้มาตรประมาณค่าเชิงพฤติกรรมกับกรณีใช้มาตรประมาณค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือประเมินให้ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มุ่งประเมินเทียบเท่ากัน หรืออีกนัยหนึ่งก็คือมาตรประมาณค่าทั้งสองรูปแบบให้ค่าน้ำหนักเชิงจำแนกความแตกต่างระหว่างตัวแปรได้เท่าเทียมกัน

ตารางที่ 6 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างกันของรายการพฤติกรรม 4 ด้าน ภายใต้การใช้
มาตรวัด 2 รูปแบบเป็นเครื่องมือประเมิน (สถานการณ์การประเมินพฤติกรรมของ
ครูผู้สอนโดยหัวหน้าหมวดวิชา)

		มาตราประมาณค่าเชิงพฤติกรรม				มาตราประมาณค่าแบบกราฟิก			
		1	2	3	4	1	2	3	4
มาตราเชิงพฤติกรรม	1								
	2	.30							
	3	.41	.34						
	4	.47	.47	.60					
มาตรแบบกราฟิก	1	.52**	.39	.29	.38				
	2	.25	.53**	.19	.36	.56			
	3	.39	.52	.23*	.36	.65	.63		
	4	.36	.38	.44	.60**	.49	.60	.54	

หมายเหตุ 1. n = 84 คน **p<.01, *p<.05

2. ตัวเลขที่มีวงกลมล้อมรอบ คือ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินโดย
มาตรประมาณค่าต่างรูปแบบที่มุ่งประเมินพฤติกรรมด้านเดียวกัน

3. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินพฤติกรรมต่างด้าน
ด้วยมาตรประมาณค่าต่างรูปแบบ

4. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินพฤติกรรมต่างด้านด้วยมาตร
ประมาณค่ารูปแบบเดียวกัน

จากตารางที่ 6 ในสถานการณ์การประเมินพฤติกรรมของครูโดยหัวหน้าหมวดวิชา พบว่า

(1) ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินโดยมาตรฐานค่าต่างรูปแบบที่มุ่งประเมินพฤติกรรมด้านเดียวกัน มีน้ำหนักสูง แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 หรือ .05 ทั้ง 4 รายการพฤติกรรม ซึ่งแสดงถึงการเกิด Convergent Validity ของมาตรฐานค่าสองรูปแบบ (2) เมื่อเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินโดยมาตรฐานค่าต่างรูปแบบที่มุ่งประเมินพฤติกรรมด้านเดียวกัน หรือค่าสหสัมพันธ์ในแนวทแยงกับค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินพฤติกรรมต่างด้านด้วยมาตรฐานค่าต่างรูปแบบ ปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์ในแนวทแยงมีค่ามากกว่าจำนวน 19 ใน 24 คู่เปรียบเทียบซึ่งแสดงถึงการเกิด Discrimination Validity ระหว่างรายการพฤติกรรมที่มุ่งประเมิน (3) เมื่อเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนในแนวทแยง กับ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินพฤติกรรมต่างด้านด้วยมาตรฐานค่ารูปแบบเดียวกัน พบว่า ในกรณีของการประเมินโดยมาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรม ปรากฏว่าค่าในแนวทแยงมีค่ามากกว่าจำนวน 9 ใน 12 คู่เปรียบเทียบ ส่วนกรณีการประเมินโดยมาตรฐานค่าแบบกราฟิก 4 ใน 12 คู่เปรียบเทียบปรากฏค่าสหสัมพันธ์ในแนวทแยงมีค่ามากกว่า ซึ่งภายใต้สัดส่วนนี้ได้แสดงถึงความแตกต่างในคุณภาพของมาตรฐานค่าสองรูปแบบ ในการจำแนกความแตกต่างระหว่างรายการพฤติกรรมที่มุ่งประเมิน และ (4) เมื่อเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินพฤติกรรมต่างด้านด้วยมาตรฐานค่ารูปแบบเดียวกัน ระหว่างกรณีประเมินโดยใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรมกับกรณีประเมินโดยใช้มาตรฐานค่าแบบกราฟิก ปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์ภายใต้การใช้มาตรฐานค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือประเมิน 5 ใน 6 คู่เปรียบเทียบมีค่ามากกว่า และจากการทดสอบด้วย The Wilcoxon Signed Ranks Test ได้พบความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสรุปได้ว่า กรณีประเมินโดยมาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรมให้ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างด้านพฤติกรรมต่ำกว่ากรณีประเมินโดยมาตรฐานค่าแบบกราฟิกอันเป็นสภาพของการให้ผลการประเมินระหว่างด้านพฤติกรรมที่เป็นอิสระจากกันมากกว่า หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ให้ค่าความตรงเชิงจำแนกความแตกต่างระหว่างด้านได้อย่างคมชัดกว่า

โดยสรุป จากการวิเคราะห์ความตรงตามภาวะสัมพันธฐานด้วยวิธีการประยุกต์ แนวทาง การอธิบายเมตริกซ์สหสัมพันธ์แบบ Multitrait-Multimethod พบว่า ในสถานการณ์การประเมิน พฤติกรรมตนเองของครูผู้สอน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลไม่เป็นไปตามภาวะสัมพันธฐาน ข้อมูลจากส่วน นี้ไม่สามารถสรุปได้ว่ามาตรฐานค่ารูปแบบใดสะท้อนถึงคุณภาพในด้านความตรงเชิงจำแนกความ แตกต่างระหว่างรายการที่มุ่งประเมินได้ดีกว่ากัน ส่วนในสถานการณ์การประเมินพฤติกรรมของครู โดยหัวหน้าหมวดวิชา ได้ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นไปตามภาวะสัมพันธฐาน และปรากฏ หลักฐานยืนยันว่า กรณีใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรมเป็นเครื่องมือประเมิน ได้ให้ผลการ ประเมินระหว่างด้านพฤติกรรมที่เป็นอิสระจากกัน หรือมีความตรงเชิงจำแนกความแตกต่างระหว่าง พฤติกรรมด้านต่าง ๆ ที่มุ่งประเมินได้อย่างคมชัดกว่ากรณีประเมินโดยใช้มาตรฐานค่าแบบกราฟิก

ตารางที่ 7 ผลการประเมินตนเองของครูผู้สอนกลุ่มปฏิบัติงานเป็นระบบ และกลุ่มปฏิบัติงาน
ยังไม่เป็นระบบ ภายใต้การใช้มาตราประมาณค่าเชิงพฤติกรรมเป็นเครื่องมือประเมิน

รายการพฤติกรรม		กลุ่มปฏิบัติงาน เป็นระบบ		กลุ่มปฏิบัติงาน ไม่เป็นระบบ		น้ำหนักเชิง จำแนกความ แตกต่าง (r_{1b})
		\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D	
พฤติกรรมด้าน การวางแผนการวัดผล ประเมินผล	1	4.30	0.70	3.37	1.22	0.59**
	2	4.57	0.73	3.63	1.37	0.54**
	3	2.97	0.81	2.23	0.90	0.54**
	4	3.97	1.16	2.83	1.23	0.60**
	5	4.03	1.03	3.13	1.14	0.52**
พฤติกรรมการวัดผล ประเมินผลในชั้นสอน	6	3.20	1.24	2.83	1.10	0.19
	7	4.37	0.93	3.50	1.36	0.47**
	8	4.27	0.83	3.23	1.35	0.59**
	9	3.37	0.99	2.57	1.13	0.48**
พฤติกรรมการวัดผล ประเมินผลขั้นสรุปผลการเรียน	10	3.50	1.07	2.97	1.09	0.31 [†]
	11	4.63	0.62	3.63	1.19	0.66**
	12	3.50	1.00	2.40	0.93	0.71**
	13	3.90	1.00	2.97	1.10	0.56**
พฤติกรรมการตรวจสอบ และนัฒนาระบบวัดผล	14	3.73	1.17	2.33	1.32	0.71**
	15	3.67	0.96	2.90	1.21	0.45**
	16	3.26	1.26	2.03	0.93	0.70**
	17	2.70	1.26	1.73	0.93	0.54**
	18	3.40	0.97	2.57	0.73	0.61**
รวม		3.74	0.99	2.83	1.12	

หมายเหตุ n = 84 คน

** $p < .01$

* $p < .05$

r_{1b} คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบไบซีเรียล (Biserial Coefficient of Correlation) กรณีประเมินโดยใช้มาตราประมาณค่าเชิงพฤติกรรม

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของผลการประเมินพฤติกรรมตนเองของครูผู้สอนกลุ่มที่ปฏิบัติงานเป็นระบบ สูงกว่ากลุ่มที่ปฏิบัติงานยังไม่เป็นระบบ โดยมีน้ำหนักเชิงจำแนกสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 16 ใน 18 รายการพฤติกรรม ยกเว้นรายการพฤติกรรมที่ 6 ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปรับแก้ทักษะพื้นฐานของนักเรียนกลุ่มอ่อน ก่อนที่จะสอนเนื้อหาใหม่ และพฤติกรรมที่ 10 เกี่ยวกับการดำเนินการพัฒนาเครื่องมือวัดผลปลายภาคเรียน ที่ปรากฏค่าเฉลี่ยเลขคณิตของผลการประเมินในระดับปานกลางทั้งสองกลุ่มทำให้ความแตกต่างระหว่างกลุ่มไม่ปรากฏชัดเจน และเมื่อคำนวณน้ำหนักเชิงจำแนกด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบไบซีเรียลพบว่า ได้ค่าน้ำหนักเชิงจำแนกต่ำ

ตารางที่ 8 ผลการประเมินตนเองของครูผู้สอนกลุ่มปฏิบัติงานเป็นระบบ และกลุ่มปฏิบัติงานยังไม่เป็นระบบ ภายใต้การใช้มาตรประมาณค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือประเมิน

รายการพฤติกรรม		กลุ่มปฏิบัติงานเป็นระบบ		กลุ่มปฏิบัติงานไม่เป็นระบบ		น้ำหนักเชิงจำแนกความแตกต่าง (r_{rs})
		\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D	
พฤติกรรมด้านการวางแผนการวัดผล-ประเมินผล	1	3.20	0.89	3.14	0.74	0.05
	2	3.90	0.71	3.79	0.86	0.09
	3	3.06	0.98	2.79	0.73	0.20
	4	3.70	0.99	3.52	0.99	0.11
	5	4.40	0.72	4.38	0.77	0.02
พฤติกรรมการวัดผล-ประเมินผลในชั้นสอนหรือระหว่างดำเนินการสอน	6	3.20	0.76	2.89	0.90	0.23
	7	3.93	0.64	3.79	0.94	0.11
	8	4.23	0.73	3.69	0.81	0.44**
	9	3.20	0.71	2.97	0.91	0.18
พฤติกรรมการวัดผลประเมินผลขั้นสรุปผลการเรียน	10	3.87	0.73	3.59	0.95	0.21
	11	3.90	0.92	3.69	1.04	0.13
	12	3.57	0.86	2.97	0.94	0.42**
	13	4.10	0.85	3.62	0.82	0.36**
พฤติกรรมการตรวจสอบและพัฒนาระบบวัดผล	14	3.47	0.86	2.55	1.02	0.61**
	15	3.77	0.68	3.21	0.99	0.41**
	16	2.93	0.87	2.52	1.15	0.26*
	17	3.17	0.87	2.79	1.18	0.23
	18	3.80	0.81	3.65	0.90	0.10
รวม		3.63	0.81	3.31	0.92	

หมายเหตุ ** $p < .01$

* $p < .05$

r_{rs} คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบไบซีเรียล (Biserial Coefficient of Correlation) กรณีประเมินโดยใช้มาตรประมาณค่าแบบกราฟิก

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินตนเองของครูผู้สอนภายใต้การใช้มาตราประมาค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือประเมินทั้งกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานเป็นระบบและกลุ่มที่ปฏิบัติงานยังไม่เป็นระบบ ปรากฏคะแนนในระดับปานกลางหรือมากเกือบทุกรายการ การกระจายของคะแนนเฉลี่ยกลุ่มปฏิบัติงานเป็นระบบมีค่าระหว่าง 2.93 ถึง 4.40 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.63 คะแนน ส่วนการกระจายของค่าเฉลี่ยของกลุ่มปฏิบัติงานยังไม่เป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.31 คะแนน เมื่อวิเคราะห์น้ำหนักเชิงจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบไบซีเรียล พบว่า มีรายการพฤติกรรมที่ปรากฏน้ำหนักเชิงจำแนกระดับสูงหรือมีค่าสหสัมพันธ์ระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ .05 จำนวน 6 ใน 18 รายการพฤติกรรม

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบน้ำหนักเชิงจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานมี
ประสิทธิภาพต่างกัน ระหว่าง กรณีประเมินใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรม
กับ กรณีประเมินโดยใช้มาตรฐานค่าแบบกราฟิก ในสถานการณ์การ
ประเมินตนเองของครูผู้สอน

รายการพฤติกรรม ลำดับที่	น้ำหนักเชิง จำแนกโดย BARS (r_{1b})	น้ำหนักเชิง จำแนกโดย GRS (r_{1g})	ความแตกต่าง ($r_{1b} - r_{1g}$)	ลำดับที่ของ ความ แตกต่าง	ค่าคำนวณในการ ทดสอบความแตกต่าง ระหว่างมาตรวัด
1	0.59	0.05	0.54	18	$N = 18$ $\mu_T = 85.5$ $T^+ = 169.5$ $\sigma_{T^+} = 22.96$ $Z = 3.65^*$
2	0.54	0.09	0.45	13	
3	0.54	0.20	0.34	10	
4	0.60	0.11	0.49	14	
5	0.52	0.02	0.50	15	
6	0.19	0.23	-0.04	-1.5	
7	0.47	0.11	0.36	11	
8	0.59	0.44	0.15	5	
9	0.48	0.18	0.30	8	
10	0.31	0.21	0.10	3.5	
11	0.66	0.13	0.53	17	
12	0.71	0.42	0.29	7	
13	0.56	0.36	0.20	6	
14	0.71	0.61	0.10	3.5	
15	0.45	0.41	0.04	1.5	
16	0.70	0.26	0.44	12	
17	0.54	0.23	0.31	9	
18	0.61	0.10	0.51	16	

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักเชิงจำแนกหรือดัชนีบ่งชี้ความแตกต่างของกลุ่ม
ระหว่างกรณีใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรมเป็นเครื่องมือประเมิน กับกรณีใช้มาตรฐานค่า
แบบกราฟิก ทีละรายการพฤติกรรม พบว่า ผลการประเมินโดยใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรม
ปรากฏน้ำหนักเชิงจำแนกสูงกว่า จำนวน 17 ใน 18 รายการพฤติกรรม และเมื่อทำการทดสอบ
ความแตกต่างระหว่างกรณีใช้มาตรวัดต่างรูปแบบกัน ด้วย The Wilcoxon Signed Ranks
Test ปรากฏว่าได้ค่าคำนวณ $Z = 3.65$ ซึ่งสรุปได้ว่า กรณีใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรม

เป็นเครื่องมือประเมินให้ค่าน้ำหนักเชิงจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่ม สูงกว่ากรณีใช้มาตรฐาน
 ประมวลค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z_{.05}$
 กรณีทดสอบหางเดียวมีค่าเท่ากับ 1.64)

โดยสรุป จากการตรวจสอบความตรงของเครื่องมือในการจำแนกความแตกต่างระหว่าง
 กลุ่มครู ที่ปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพต่างกัน พบว่า ในสถานการณ์ของการประเมินตนเองของครูผู้สอน
 การประเมินโดยมาตรฐานประมวลค่าเชิงพฤติกรรมสามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มครูที่ปฏิบัติ
 งานเป็นระบบกับกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานยังไม่เป็นระบบได้ชัดเจนกว่ากรณีใช้มาตรฐานประมวลค่ากราฟิก
 เป็นเครื่องมือประเมิน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงในการประมวลค่า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ เป็นผลการเปรียบเทียบค่าความเที่ยงของผู้ประเมิน
 (Rater Reliability) ระหว่างกรณีใช้มาตรฐานประมวลค่าเชิงพฤติกรรม กับ กรณีใช้มาตรฐาน
 ประมวลค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือประเมิน โดยที่ดัชนีบ่งชี้ความเที่ยงในการประเมินพฤติกรรม
 แต่ละรายการในที่นี้คือ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินของผู้ประเมิน 2 กลุ่ม
 (Intraclass Correlation Coefficient) ผลการเปรียบเทียบ ปรากฏดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินตนเองของครูผู้สอน กับคะแนนผลการประเมินโดยหัวหน้าหมวดวิชา เปรียบเทียบระหว่างกรณีประเมินโดยใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรม กับ ประเมินโดยใช้มาตรฐานค่าแบบกราฟิก

รายการพฤติกรรมลำดับที่	ค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนผลการประเมิน		ความแตกต่างของค่าสหสัมพันธ์ $ICC_{\text{B}} - ICC_{\text{G}}$	ลำดับที่ของความแตกต่าง	ค่าคำนวณในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างมาตรฐานวัด
	กรณีใช้ BARS (ICC_{B})	กรณีใช้ GRS (ICC_{G})			
1	0.45**	0.20*	0.25	9	$T^* = 170$ $\mu_{T^*} = 85.5$ $\sigma_{T^*} = 22.96$ $z = \frac{T^* - \mu_{T^*}}{\sigma_{T^*}}$ $= 3.68^*$
2	0.44**	0.36**	0.08	3	
3	0.46**	0.20**	0.26	10	
4	0.39**	0.20**	0.19	7	
5	0.46**	0.08	0.38	15	
6	0.48**	0.24**	0.24	8	
7	0.49**	0.12	0.37	14	
8	0.30**	0.23*	0.07	2	
9	0.22**	0.26*	-0.04	-1	
10	0.49**	0.20*	0.29	11.5	
11	0.49**	0.20*	0.29	11.5	
12	0.31**	0.22*	0.09	4	
13	0.51**	0.06	0.45	18	
14	0.71**	0.32**	0.39	16	
15	0.42**	0.24**	0.18	6	
16	0.46**	0.14	0.32	13	
17	0.16	0.05	0.11	5	
18	0.53**	0.12	0.41	17	

หมายเหตุ

1. n = 84 คน

2. ** p < .01

* p < .05

3. ICC_{B} , ICC_{G} คือ Intraclass Correlation Coefficient ในกรณีประเมินโดยใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรม และมาตรฐานค่าแบบกราฟิก ตามลำดับ

จากตารางที่ 10 พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการประเมินตนเองของครูผู้สอนกับคะแนนผลการประเมินโดยหัวหน้าหมวดวิชา ภายใต้การใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรมเป็นเครื่องมือประเมิน มีค่าสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ .05 เกือบทุกรายการพฤติกรรม ยกเว้นรายการพฤติกรรมที่ 17 เกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการวัดผล-ประเมินผลที่ครูใช้ ในขณะที่ค่าสหสัมพันธ์ภายใต้การใช้มาตรฐานค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือประเมิน มีเพียง 12 รายการพฤติกรรมเท่านั้นที่ปรากฏว่าสหสัมพันธ์สูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ .05 เมื่อเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์หรือค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมินเป็นรายการพฤติกรรม พบว่า ผลการประเมินโดยมาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรมให้ค่าความเที่ยงสูงกว่าในทุกรายการพฤติกรรมที่มุ่งประเมิน ยกเว้นรายการพฤติกรรมที่ 9 ปรากฏว่า ผลการประเมินโดยมาตรฐานค่าแบบกราฟิกให้ค่าความเที่ยงสูงกว่า เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างในภาพรวมระหว่างกรณีใช้มาตรวัดต่างรูปแบบกัน ด้วย The Wilcoxon Signed Ranks Test ปรากฏว่า ได้ค่าคำนวณ $Z = 3.68$ ซึ่งสรุปได้ว่า เจื่อนไขการใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรมเป็นเครื่องมือประเมินให้ค่าความเที่ยงสูงกว่ากรณีใช้มาตรฐานค่าแบบกราฟิก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z_{.05}$ กรณีทดสอบหางเดียวมีค่าเท่ากับ 1.64)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบลักษณะความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ประกอบด้วย (1) ผลการเปรียบเทียบผลการประเมินพฤติกรรมของครู ระหว่างกรณีประเมินได้โดยใช้มาตรฐานค่าต่างรูปแบบกัน เพื่อตรวจสอบ Leniency Error หรือความคลาดเคลื่อนในลักษณะของการปล่อยคะแนนหรือประเมินในระดับคะแนนสูง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ผลการเปรียบเทียบ ปรากฏดังตารางที่ 11-12 และ (2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบ Halo Error ซึ่งดำเนินการโดย เปรียบเทียบคะแนนความคลาดเคลื่อน (Halo Score) ระหว่างกรณีประเมินโดยใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรมกับกรณีประเมินโดยใช้มาตรฐานค่าแบบกราฟิก ผลปรากฏดังตารางที่ 13

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบผลการประเมินตนเองของครูผู้สอน ระหว่างกรณีใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรม กับ กรณีใช้มาตรฐานค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือประเมิน

รายการพฤติกรรม ลำดับที่	ผลการประเมิน โดยใช้ BARS		ผลการประเมิน โดยใช้ GRS		ความ แตกต่าง ของค่าเฉลี่ย ($\bar{x}_2 - \bar{x}_1$)	ลำดับที่ ของความ แตกต่าง	ค่าคำนวณในการ เปรียบเทียบความ แตกต่างระหว่าง มาตรฐานวัด
	\bar{x}_1	S.D	\bar{x}_2	S.D			
1	3.65	1.14	3.27	0.93	-0.38	-12	$T^+ = 137$ $\mu_{T^+} = 85.5$ $\sigma_{T^+} = 22.96$ $z = \frac{T^+ - \mu_{T^+}}{\sigma_{T^+}}$ $= 2.24^*$
2	4.06	1.09	3.90	0.79	-0.16	- 6	
3	2.43	0.97	2.95	0.94	+0.52	+14	
4	3.37	1.31	3.67	0.98	+0.30	+ 8	
5	3.52	1.21	4.36	0.71	+0.84	+18	
6	3.08	1.28	3.05	0.81	-0.03	- 2	
7	3.85	1.30	3.79	0.80	-0.06	- 4	
8	3.74	1.25	4.00	0.80	+0.26	+ 7	
9	3.02	1.12	3.05	0.88	+0.03	+ 2	
10	3.08	1.19	3.66	0.85	+0.58	+16	
11	4.11	1.07	3.77	0.94	-0.34	-10	
12	2.97	1.14	3.34	1.03	+0.37	+11	
13	3.47	1.14	3.88	0.87	+0.41	+13	
14	3.00	1.44	3.03	1.04	+0.03	+ 2	
15	3.20	1.14	3.52	0.89	+0.32	+ 9	
16	2.67	1.36	2.74	1.09	+0.07	+ 5	
17	2.36	1.30	2.92	1.16	+0.56	+15	
18	2.93	0.96	3.75	0.85	+0.82	+17	
รวม	3.27	1.18	3.48	0.91			

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 พบว่า ผลการประเมินพฤติกรรมตนเองของครูผู้สอนภายใต้การใช้
 มาตรฐานค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือประเมิน จำนวน 11 ใน 18 รายการพฤติกรรม
 ปรากฏค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงกว่ากรณีใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรมเป็นเครื่องมือประเมิน การ
 กระจายของคะแนนเฉลี่ยรายพฤติกรรม ปรากฏค่าระหว่าง 2.74 ถึง 4.36 และมีค่าเฉลี่ย
 เลขคณิตรวมเท่ากับ 3.48 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.45 ส่วนการ
 กระจายของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของผลการประเมินโดยใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรม ปรากฏ
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.36 ถึง 4.11 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตรวม และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และ 0.53 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่าผลการประเมินรายการ
 พฤติกรรมที่ 14-18 ซึ่งเป็นพฤติกรรมด้านการพัฒนาและปรับปรุงระบบการวัดผล-ประเมินผล
 ปรากฏค่าเฉลี่ยเลขคณิตของผลการประเมินทั้งโดยมาตรฐานค่าแบบกราฟิกและมาตรฐานค่า
 เชิงพฤติกรรม ในระดับปานกลางหรือค่อนข้างน้อยเกือบทุกรายการ และภายใต้สภาพการณ์ที่ผล
 การประเมินมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางหรือค่อนข้างน้อยนี้ ผลการประเมินโดยมาตรฐานค่า
 แบบกราฟิกได้ปรากฏคะแนนเฉลี่ยในระดับที่สูงกว่าอย่างสม่ำเสมอทุกรายการ เมื่อทำการทดสอบ
 ความแตกต่างในภาพรวมระหว่างกรณีใช้มาตรวัดหรือเครื่องมือประเมินต่างรูปแบบกัน ด้วย The
 Wilcoxon Signed Ranks Test ปรากฏว่าได้ค่าคำนวณ $Z = 2.24$ ซึ่งสรุปได้ว่า กรณีใช้
 มาตรฐานค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือในการประเมิน ให้ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากรณีใช้มาตร
 ฐานค่าเชิงพฤติกรรมเป็นเครื่องมือประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z_{.05}$
 กรณีทดสอบแบบหางเดียว มีค่าเท่ากับ 1.64)

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบผลการประเมินพฤติกรรมครูโดยหัวหน้าหมวดวิชา ระหว่างกรณีใช้
 มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรม กับ กรณีใช้มาตรฐานค่าแบบกราฟิกเป็น
 เครื่องมือประเมิน

รายการพฤติกรรม ลำดับที่	ผลการประเมิน โดยใช้ BARS		ผลการประเมิน โดยใช้ GRS		ความ แตกต่าง ของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}_2 - \bar{X}_1$)	ลำดับที่ ของความ แตกต่าง	ค่าคำนวณในการ เปรียบเทียบความ แตกต่างระหว่าง มาตรวัด
	\bar{X}_1	S.D	\bar{X}_2	S.D			
1	3.67	0.80	3.14	0.74	-0.50	-13.5	$T^+ = 138.5$ $\mu_{T^+} = 85.5$ $\sigma_{T^+} = 22.96$ $z = \frac{T^+ - \mu_{T^+}}{\sigma_{T^+}}$ $= 2.30^*$
2	4.06	1.01	3.79	0.74	-0.27	- 7	
3	2.46	1.23	2.74	0.76	0.28	+ 8	
4	3.20	1.26	3.63	1.02	0.43	+10	
5	3.44	1.25	4.25	0.84	0.81	+18	
6	2.83	1.10	2.81	0.86	-0.02	- 1	
7	3.79	1.33	3.59	0.82	-0.20	- 5	
8	3.78	1.02	3.85	0.97	0.07	+ 3	
9	2.81	1.12	3.29	0.97	0.48	+12	
10	3.17	1.20	3.56	0.82	0.39	+ 9	
11	4.08	1.11	3.84	0.75	-0.24	- 6	
12	2.89	1.06	3.42	0.89	0.53	+15	
13	3.47	1.13	4.03	0.76	0.56	+16	
14	2.90	1.38	2.95	1.02	0.05	+ 2	
15	2.92	1.14	3.38	0.71	0.46	+11	
16	2.79	1.32	2.92	0.85	0.13	+ 4	
17	2.32	1.21	2.82	0.99	0.50	+13.5	
18	3.08	1.01	3.65	0.86	0.57	+17	
รวม	3.20	1.15	3.42	0.85			

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 พบว่า ผลการประเมินพฤติกรรมการสอนของครูโดยหัวหน้าหมวดวิชา ภายใต้การใช้มาตรฐานค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือประเมิน จำนวน 13 ใน 18 รายการ ปรากฏค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงกว่ากรณีใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรมเป็นเครื่องมือประเมิน การกระจายของค่าเฉลี่ยเลขคณิตกรณีประเมินโดยมาตรฐานค่าแบบกราฟิกมีค่าระหว่าง 2.74 ถึง 4.25 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตรวม และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 และ 0.45 ตามลำดับ ส่วนการกระจายของคะแนนเฉลี่ยผลการประเมินกรณีใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรมมีค่าระหว่าง 2.33 ถึง 4.06 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตรวม และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และ 0.52 ตามลำดับ เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างผลการประเมินกรณีใช้มาตรฐานวัดหรือเครื่องมือประเมินต่างรูปแบบกัน ปรากฏว่าได้ค่าคำนวณ $Z = 2.30$ ซึ่งสรุปได้ว่า กรณีการประเมินโดยใช้มาตรฐานค่าแบบกราฟิกให้ค่าเฉลี่ยของผลการประเมินในระดับที่สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z_{.05}$ กรณีทดสอบแบบหางเดียว มีค่าเท่ากับ 1.64)

โดยสรุป จากการเปรียบเทียบผลการประเมินพฤติกรรมการสอนของครู ทั้งในสถานการณ์การประเมินตนเอง และการประเมินโดยหัวหน้าหมวดวิชา ซึ่งพบว่า กรณีใช้มาตรฐานค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือประเมินปรากฏคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินโดยภาพรวมในระดับที่สูงกว่ากรณีใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการกระจายของค่าเฉลี่ยระหว่างรายการพฤติกรรมมีค่าน้อยกว่านั้น โดยนัยนี้ สรุปได้ว่า ผลการประเมินโดยมาตรฐานค่าแบบกราฟิกปรากฏลักษณะของการปล่อยคะแนนในระดับที่สูงกว่า หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรมให้ผลการประเมินที่สะท้อนถึงการเกิดความคลาดเคลื่อนอันเนื่องมาจากการปล่อยคะแนนน้อยกว่าผลการประเมินโดยมาตรฐานค่าแบบกราฟิก

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคลาดเคลื่อน^{*} (Halo Score) เปรียบเทียบระหว่าง กรณีใช้มาตรประมาณค่าเชิงพฤติกรรม กับ กรณีใช้มาตรประมาณค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือประเมิน

สถานการณ์ประเมิน	กรณีใช้ BARS		กรณีใช้ GRS		ค่าจำนวน t ในการทดสอบความแตกต่าง
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
1. ครูผู้สอนประเมินตนเอง	1.14	0.23	0.87	0.21	6.51 [*]
2. หัวหน้าหมวดวิชาประเมินครูผู้สอน	1.12	0.22	0.83	0.21	6.47 [*]

หมายเหตุ N = 84 คน

* $p < .05$

จากตาราง พบว่า ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนความคลาดเคลื่อน (Halo Score) ภายใต้การใช้มาตรประมาณค่าเชิงพฤติกรรมเป็นเครื่องมือประเมิน มีค่าสูงกว่า กรณีใช้มาตรประมาณค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในสถานการณ์การประเมินพฤติกรรมตนเองของครูผู้สอน และการประเมินพฤติกรรมของครูโดยหัวหน้าหมวดวิชา ซึ่งสรุปได้ว่า กรณีใช้มาตรประมาณค่าเชิงพฤติกรรมเป็นเครื่องมือประเมินให้ข้อมูลผลการประเมินที่มีการกระจายของคะแนนรายบุคคลสูงกว่ากรณีใช้มาตรประมาณค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือประเมิน หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ผลการประเมินโดยใช้มาตรประมาณค่าแบบกราฟิกเป็นเครื่องมือ มีการกระจายของคะแนนรายบุคคลต่ำกว่าคะแนนระหว่างรายการพฤติกรรมต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างน้อยมาก หรือมีค่าใกล้เคียงกันอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงการเกิดความคลาดเคลื่อนอันเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์มาก่อน (Halo Error) ในระดับที่สูงกว่า

* ในที่นี้ได้ใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนผลการประเมินรายการพฤติกรรมต่าง ๆ ของแต่ละบุคคลเป็นคะแนนความคลาดเคลื่อน (Halo Score) กรณีที่ Halo Score มีค่าน้อย แสดงว่าเกิด Halo Error มาก

โดยสรุป จากการตรวจสอบความคลาดเคลื่อน อันเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์มาก่อน (Halo Error) พบว่า ในกรณีที่ใช้ค่าการกระจายของคะแนนรายพฤติกรรมของผู้ประเมินแต่ละคน หรือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน เป็นดัชนีบ่งชี้การเกิดความคลาดเคลื่อนในการประเมิน (Halo Score) ผลการประเมินโดยใช้มาตรฐานค่าเชิงพฤติกรรม ปรากฏลักษณะความคลาดเคลื่อน น้อยกว่าการประเมินโดยใช้มาตรฐานค่าแบบกราฟิก ทั้งในสถานการณ์การประเมินพฤติกรรมตนเองของครูผู้สอน และการประเมินพฤติกรรมของครู โดยหัวหน้าหมวดวิชา